

P R E S U D A

U IME NARODA

Viši sud u Ljubljani je u senatu, kojeg su sastavljali viši suci predsjednica Tatjana Merčun, izvještavateljica porotnica Vesna Žalik i član porotnik Jože Pavlič, u sudjelovanju zapisničarke Štefke Murn, o kaznenom postupku protiv optuženog Franca Permea, zbog kažnjivog djela, uvredljive optužbe u 1. stavku 171. članka Kaznenog zakona (KZ), o pritužbi zastupnika odvjetnika Metoda Tavčara iz Sežane, protiv presude Okružnog suda u Škofjoj Loki, opr.br.K34/2004 od dana 25.5.2007., sa sastanka dana 19. 3. 2008.

P r e s u d b a :

Kod rješavanja pritužbe zagovornika optuženog Franca Permea se opovrgava tužba po službenoj dužnosti promijeni tako, da se iz razloga po 4.točci 357. Člana Zakona o kaznenom postupku (ZKP) protiv optuženog Franca Permea

o d b a c u j e o p t u ž b a,

Da je dana 20. svibnja 2002. novinarki TV Slovenija prilikom svečanog obilježavanja spomena na žrtve, ubijene u svibnju 1945. u Balantovoj borovini kod Crngroba izjavio: „Pobila ih je Prešernova brigada, jedan dio Prešernove brigade, koji je onda bio u sastavu KNOJa“, dakle tvrdio, da je umorstva oko 200 Hrvata, predstavnike hrvatske vlade NDH i članove njihovih obitelji, koje su engleske vojne okupacijske vlasti u Austriji zauzele 18. Svibnja 1945. i vratile ih jugoslavenskim vlastima, i hrvatskih civilnih izbjeglica, koje su 8. svibnja 1945. zarobili na Jesenicama i koji su navodno bili žrtve izvan sudskih poratnih ubijanja u vremenu od 20. Do 25. Svibnja 1945. na pet lokacija na području Crngroba kod Škofje Loke, skrivili krivično djelo Prešernova brigada,

s čime je znajući tvrdio o Prešernovi brigadi a s time i o privatnih tužiocima kao borcima 7.SNOUB „France Prešern“ nešto neistinito, što može štetiti časti i dobrom imenu privatnih tužioca.

S čime je navodno počinio djelo uvredljive optužbe po stavku 1., članka 171 KZ.

Na temelju stavka 1., članka 96 Zakona o kaznenom postupku (ZKP) terete troškovi kaznenog postupka iz stavka točke 1.do 5. Članka 92 ZKP, potrebni troškovi optuženog i potrebni troškovi i nagrada njegovog zagovornika proračun.

O b r a z l o Ź e n j e :

Okružni sud u Škofjoj Loki je s opovrgnutom tužbom optuženoga Franca Permea proglasilo krivim za kazneno djelo uvredljive optužbe po stavku 1., članka 171 KZ te mu na temelju iste zakonske odredbe izreklo 600,00 EUR novčane kazne koju je optuženi dužan platiti u roku tri mjeseca. Način izvršenja novčane kazne je odredba u skladu s odredbom stavka 6. Članka 38 KZ. Na temelju odredbe stavka 1., člana 95 ZKP je odlučilo, da je optuženi dužan platiti troškove kaznenog

postupka, na 400,00 EUR kao i moguće druge troškove, koji će biti odmjereni posebnom nagodbom ako će biti proglašeni.

Protiv tužbe se je pravovremeno pritužio zastupnik iz svih žalbenih razloga po članku 370. ZKP i predlagao, da pritužbeni sud pritužbi udovolji i opovrgavajuću tužbu promijeni tako, da privatnu tužbu odbaci kao neutemeljenu ili napadnutu tužbu poništi i vrati primjer sudu prvog stupnja u novi proces.

Zastupnik privatnih tužioca saveza boraca 7. SNOUB „France Prešern“, koje zastupa Odbor saveza boraca, za njega predsjednik odbora Miklavčić Ivo, Ivana Buncka, Franca Vajgelja, Ivana Habjana, Matevža Jeklerja, Iva Miklavčića, Cirila Prevca, Cirila Skvarča, Valentina Tomazina i Alojzija Zupanca, odvjetnik Andrej Stankovnik je u odgovoru na pritužbu predlagao, da se pritužba odbaci kao neutemeljena i potvrdi tužba suda prvog stupnja, a optuženome u plaćanje uključi i troškove pritužbenog postupka.

Na proveravanju tužbe po službenoj dužnosti (stavak 1, članak 383 ZKP) je sud drugog stupnja ustvrdio, da je sud prvog stupnja, kada je raspravljalo privatnu tužbu privatnih tužioca, napravilo činjenično kršenje odredbi kaznenog postupka iz točke 5., stavka 1, članka 371 ZKP, jer je prekršilo propise kaznenog postupka o pitanju, da li je iznesena opravdajuća optužba tužioca. Iz razloga, koji će biti navedeni u nastavku, je sud drugog stupnja, kod saznanja, da je bilo napravljeno navedeno činjenično kršenje odredbi kaznenog postupka, postupava u skladu s odredbom stavka 1., članka 394. ZKP, jer je s obzirom na stanje stvari, kod pravilne uporabe zakona, potrebno izreći drugačiju presudu. Pritužbeni sud je opovrgavajuću tužbu promijenilo tako, da je odbacio optužbu.

Zagovornik doduše u pritužbi navodi, da navedeni privatni tužitelji nisu zakonski tužioci, unatoč tome se u navedenome ne objašnjuje da je sud prvog stupnja napravio citirano činjenično kršenje odredbi kaznenog postupka. Pritužnik misli, da skupnost boraca 7.SNOUB France Prešern, „koju zastupa Odbor saveza boraca, nisu dovoljno opredijeljeni“ i nije iskazana veza s dijelom Prešernove brigade u sastavu KNOJa, zato se postavlja pitanje identiteta. Po ocjeni pritužnika također nije spoznato, da li su privatni tužioci ovlaštteni za privatnu tužbu. Ako su privatni tužioci članovi borčevske organizacije, ta organizacija zastupa i štiti njihove interese, zato pojedini članovi nemaju pravo uložiti privatne tužbe. Pritužbeni sud spoznaje da pritužnik ne dokazuje, da je bilo napravljeno činjenično kršenje odredbi kaznenog postupka, iz točke 5, stavka 1, članka 371 ZKP, ali postavlja pitanje identiteta i otklanja pojedincima, koji su uložili privatnu tužbu, pravo ulaganja privatne tužbe. Razlozi se ne navode na činjenično kršenje odredaba kaznenog postupka, koju je kod službenog pokusa ispodbijane sudbe uvidio sud drugog stupnja.

Navedeni privatni tužioci su uložili privatnu tužbu protiv optuženoga Franca Permea, zbog kažnjivog djela ogovaranja po stavku 1., člana 170 KZ. Sud prvog stupnja je čin pravno opredijelio kao kazneno djelo uvredljive optužbe po stavku 1., članku 171 KZ. Kažnjivo djelo se preganja na privatnu tužbu (stavak 1, članak 178. KZ). Privatni tužitelj je tako ovlašten tužitelj za ona kažnjiva djela, za koja je u kaznenom zakonu točno izrečeno, da se progon počinitelja počne na privatnu tužbu. Kod tih kaznenih postupaka je privatni tužitelj također i oštećenik. Pojam oštećenog je opredijeljen u 6.alineji 144. Članka ZKP. Oštećenik je onaj, kojemu je neka njegova osobno ili imovinsko pravo s kažnjivim djelom prekršeno ili ugroženo. Opredjeljenje oštećenog temelji se na uzročnoj vezi između kaznenog djela i kršenja ili ugroženosti njegovog osobnog odnosno imovinskog prava. Tako je oštećenik s kažnjivim djelom neposredno oštećen i on je subjekt odnosno nosilac prava, koje je prekršeno ili ugroženo. Oštećeni mora biti određen ili barem odredljiv tako da je moguće razumijeti za koju osobu konkretno ide.

Opis djela, kojega optuženome očituje optužba i kojega je sud prvog stupnja preuzelo u presudu, ne sadrži prekršaje ili ugroženost prava konkretne fizičke osobe, isto tako ne konkretne pravne osobe, s obzirom na osobe civilnog prava, kojima čast i dobro ime također može biti ugroženo ili prekršeno. U opisu djela se ne potvrđuje da su prekršena čast i dobro ime skupnosti boraca 7.

SNOUB France Prešern, koju zastupa Odbor saveza boraca, isto tako ne, da je prekršena neka između osobnih prava, odnosno, da je napadnuta čast i dobro ime kojega između privatnih tužitelja, navedenih u privatnoj tužbi. Opis djela stoga ne opisuje prekršaje ili ugroženost prava konkretne osobe i oštećenik, to je ovlaštenik do potjere kao privatni tužitelj u opisu djela nije označen. U opisu djela je navedeno, da bi navodno poslije ratna izvan sudska ubojstva oko 200 Hrvata predstavnika hrvatske vlade NDH i članova njihovih obitelji skrivili krivično djelo Prešernova brigada, dio Prešernove brigade, koji je u to vrijeme bio u sastavu KNOJa. Činjenica je, da postoji savez boraca 7. SNOUB France Prešern, u kojem su nekadašnji borci Prešernove brigade i da su pojedini privatni tužitelji bili borci Prešernove brigade, i da se uvrštavaju u nekadašnju vojnu formaciju, koja je djelovala za vrijeme Drugog svjetskog rata (bila je ustanovljena dana 12. 7.1943. i raspuštena svibnja 1945.), još ne znači, s obzirom na neustanovljenu tvrdnju u privatnoj tužbi, koja se ne odnosi na nijednu konkretnu fizičku osobu, da može samo djelo, da se netko uvrsti u određenu skupinu ljudi (borci Prešernove brigade), tome daje mogućnost, da tuži. U opisu djela je navedeno samo da ih je poubijala Prešernova brigada, jedan dio Prešernove brigade, koja je tada bila u sastavu KNOJ-a. S tvrdnjom, koju je izrekao optuženi, nije bio individualno označen nitko od privatnih tužitelja i navedena tvrdnja se ne odnosi na nijednu konkretnu osobu, koju je moguće individualizirati. Privatna tužba ne optužuje nikoga od privatnih tužitelja, da je sudjelovao u poslije ratnim ubojstvima i u tvrdnji koju je izrekao optuženi i predmet je privatne tužbe, nije moguće ni jednoga od privatnih tužitelja, koji su fizičke osobe, prepoznati i konkretno označiti. U tvrdnji, koja je navedena u privatnoj tužbi „pobila ih je Prešernova brigada, jedan dio Prešernove brigade, koji je tada bio u sastavu KNOJ-a“, ide samo za opću tvrdnju koja nikoga ne konkretizira i ne individualizira, tako da bi bilo moguće tvrditi, da ima status oštećenika, dakle osobe, koja je s kažnjivim djelom, neposredno oštećena, i također i nositelj pravde koja je bila prekršena ili ugrožena. Također savez boraca 7.SNOUB „France Prešern“, u opisu po privatnoj tužbi nije individualno označena. Niti saveza boraca niti Odbor saveza boraca nije moguće prepoznati kao individualno određen objekt napada njegova dostojanstva. Tako ne može biti nitko opravdan do privatne tužbe u vezi s tvrdnjom, koja je zapisana u opisu djela u privatnoj tužbi. Za savez boraca valja, da bi mogao nastupati kao opravdani tužitelj, odnosno privatni tužitelj samo ako bi se optuženikovo postupanje odnosilo na kršenje pravde do dobrog imena odnosno ako bi bio predmet napada dostojanstvo tog saveza kao osobe civilnog prava. Pritužbeni sud tako spoznaje, da nitko od navedenih privatnih tužitelja nije oštećenik u smislu 6.alineje članka 144 ZKP.

Po navedenom je pritužbeni sud, kod spoznaje činjeničnih kršenih odredbi kaznenog postupka skladno s odredbom stavka 1., članka 394 ZKP opovrgavajuću tužbu promijenilo tako, da je optužbu iz razloga po točki 4., članka 357 ZKP odbilo. Pošto je pritužbeni sud ustanovio, da nema oštećenika, jer nekadašnji borci Prešernove brigade i saveza boraca 7.SNOUB „France Prešern“, nemaju statusa oštećenika, također su dane okolnosti, koje isključuju kazneni progon.

U raspravljenoj stvari nema opravdanog tužitelja. Pritužbeni sud je spoznao kršenje odredaba kaznenog postupka (da li je predana optužba opravdanog tužitelja), na koju mora paziti sud cijelo vrijeme kroz postupak. Zbog toga je o troškovima kaznenog postupka odlučilo sukladno s odredbom stavka 1., članka 96. ZKP, koja se odnosi kao opća odredba o plaćanju troškova kaznenog postupka, u primjerima, koji su navedeni u članku 96. ZKP. Po odredbi stavka 1., članka 96 ZKP, ako se kazneni postupak zaustavi, ili ako se izdaje presuda, s kojom se optuženog oprašta optužbe, ili se s njom optužba odbaci, ili ako se izda odluka, sa kojom se optužnica odbacuje, sud u odluci odnosno u tužbi izriče, da se za troškove kaznenog postupka iz 1. Do 5. Točke, stavka 1, članka 96 ZKP te potrebne izdatke optuženika i potrebne izdatke i nagradu njegovog zagovornika tereti proračun.

Ljubljana, dne 19. 3. 2008.

Zapisničarka:
Štefka Murn v.r.

Predsjednica senata:
Tatjana Merčun v.r.

REPUBLIKA SLOVENIJA
VIŠJE SODIŠČE V LJUBLJANI
Tavčarjeva 9
SI-1000 Ljubljana

K 34/2004
I Kp. 052/2007

S O D B A

V IMENU LJUDSTVA

Višje sodišče v Ljubljani je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki predsednica Tatjana Merčun, poročevalka svetnica Vesna Žalik in član svetnik Jože Pavlič, s sodelovanjem zapisnikarice Štefke Murn, v kazenski zadevi zoper obdolženega Franca Permeta, zaradi kaznivega dejanja žaljive obdolžitve v 1. odstavku 171. člena Kazenskega zakonika (KZ), o pritožbi zagovornika odvetnika Metoda Tavčarja iz Sežane, zoper sodbo Okrajnega sodišča v Škofji Loki, opr. št. K 34/2004 z dne 25.5.2007, na seji dne 19.3.2008.

razsodilo:

Ob reševanju pritožbe zagovornika obdolženega Franca Permeta se izpodbijana sodba po uradni dolžnosti tako spremeni, da se iz razloga po 4. točki 357. člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP) zoper obdolženega Franca Permeta

zavrne obtožba,

da je dne 20. maja 2002 novinarki TV Slovenija ob priliki spominske svečanosti za žrtvami, pobitimi v maju 1945 v Balantovem smrečju pri Cngrobu izjavil: „Pobila jih je Prešernova brigada, en del Prešernove brigade, ki je bil takrat v sestavu KNOJa“, torej trdil, da je poboje okoli 200 Hrvatov, predstavnikov hrvaške vlade NDH in članov njihovih družin, ki so jih angleške vojaške okupacijske oblasti v

Avstriji zajele 18. maja 1945 in jih vrnilo jugoslovanskim oblastem ter hrvaških civilnih beguncev, ki so jih 8. maja 1945 zajeli na Jesenicah in ki so domnevno bili žrtve zunajsodnih poveljnih pobojev v času od 20. do 25. maja 1945 na petih lokacijah na območju Crngroba pri Škofji Loki, zagrešila Prešernova brigada,

s čimer je vedoma trdil o Prešernovi brigadi s tem pa tudi o zasebnih tožilcih kot borcih 7. SNOUB „France Prešern“ nekaj neresničnega, kar lahko škoduje časti in dobremu imenu zasebnih tožilcev.

S čimer naj bi storil kaznivo dejanje žaljive obdolžitve po 1. odstavku 171. člena KZ.

Na podlagi 1. odstavka 96. člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP) obremenjujejo stroški kazenskega postopka iz 1. do 5. točke 2. odstavka 92. člena ZKP, potrebni izdatki obdolženca in potrebni izdatki in nagrada njegovega zagovornika proračun.

Obrazložitev:

Okrajno sodišče v Škofji Loki je z izpodbijano sodbo obdolženega Franca Permeta spoznalo za krivega kaznivega dejanja žaljive obdolžitve po 1. odstavku 171. člena KZ ter mu na podlagi istega zakonitega določila izreklo 600,00 EUR denarne kazni, ki jo je obdolženec dolžan plačati v roku treh mesecev. Način izvršitve denarne kazni je določilo skladno z določbo 6. odstavka 38. člena KZ. Na podlagi določbe 1. odstavka 95. člena ZKP je odločilo, da je obdolženec dolžan plačati stroške kazenskega postopka, na 400,00 EUR odmerjeno povprečnino ter tudi morebitne druge stroške, ki bodo odmerjeni s posebnim sklepom, če bodo priglasi.

Zoper sodbo se je pravočasno pritožil zagovornik iz vseh pritožbenih razlogov po 370. členu ZKP in predlagal, naj pritožbeno sodišče pritožbi ugodi in izpodbijano sodbo tako spremeni, da zasebno tožbo kot neutemeljeno zavrne ali pa napadeno sodbo razveljavi in vrne zadevo sodišču prve stopnje v novo odločanje.

Pooblaščenec zasebnih tožilcev skupnosti borcev 7. SNOUB „France Prešern“, ki jo zastopa Odbor skupnosti borcev, zanj predsednik odbora Miklavčič Ivo, Ivana Buncka, Franca Vajgelja, Ivana Habjana, Matevža Jeklerja, Iva Miklavčiča, Cirila Prevca, Cirila Skvarča, Valentina Tomazina in Alojzija Zupanca, odvetnik Andrej Stanovnik je v odgovoru na pritožbo predlagal, naj se pritožba zavrne kot neutemeljena in potrdi sodba sodišča prve stopnje, obdolžencu pa naloži v plačilo tudi stroške pritožbenega postopka.

Ob preizkusu izpodbijane sodbe po uradni dolžnosti (1. odstavek 383. člena ZKP) je sodišče druge stopnje ugotovilo, da je sodišče prve stopnje, ko je obravnavalo zasebno tožbo zasebnih tožilcev, storilo bistveno kršitev določb kazenskega postopka iz 5. točke 1. odstavka 371. člena ZKP, saj je prekršilo predpise kazenskega postopka o vprašanju, ali je podana obtožba upravičenega tožilca. Iz

razlogov, ki bodo navedeni v nadaljevanju, je sodišče druge stopnje, ob ugotovitvi, da je bila storjena navedena bistvena kršitev določb kazenskega postopka, ravnalo skladno z določbo 1. odstavka 394. člena ZKP, saj je glede na stanje stvari, ob pravilni uporabi zakona, potrebno izreči drugačno sodbo. Pritožbeno sodišče je izpodbijano sodbo spremenilo tako, da je zavrnilo obtožbo.

Zagovornik sicer v pritožbi navaja, da navedeni zasebni tožilci niso upravičeni tožilci, vendar pa v navedbah ne obrazlaga, da je sodišče prve stopnje storilo citirano bistveno kršitev določb kazenskega postopka. Pritožnik meni, da skupnost borcev 7. SNOUB France Prešern, „ki jo zastopa Odbor skupnosti borcev, nista dovolj opredeljeni“ in ni izkazana zveza z delom Prešernove brigade v sestavi KNOJa, zato se postavlja vprašanje identitete. Po oceni pritožnika tudi ni ugotovljeno, ali so zasebni tožilci upravičeni do zasebne tožbe. Če so zasebni tožilci člani borčevske organizacije, ta organizacija zastopa in štiti njihove interese, zato posamezni člani nimajo pravice vložiti zasebne tožbe. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da pritožnik ne uveljavlja, da je bila storjena bistvena kršitev določb kazenskega postopka iz 5. točke 1. odstavka 371. člena ZKP, ampak postavlja vprašanje identitete in odreka posameznikom, ki so vložili zasebno tožbo, pravico vložiti zasebno tožbo. Razlogi se ne nanašajo na bistveno kršitev določb kazenskega postopka, ki jo je pri uradnem preizkusu izpodbijane sodbe ugotovilo sodišče druge stopnje.

Navedeni zasebni tožilci so vložili zasebno tožbo zoper obdolženega Franca Permeta, zaradi kaznivega dejanja obrekovanja po 1. odstavku 170. člena KZ. Sodišče prve stopnje je dejanje pravno opredelilo kot kaznivo dejanje žaljive obdolžitve po 1. odstavku 171. člena KZ. Kaznivo dejanje se preganja na zasebno tožbo (1. odstavek 178. člena KZ). Zasebni tožilec je tako upravičen tožilec za tista kazniva dejanja, za katera je v kazenskem zakoniku izrecno določeno, da se pregon storilca začne na zasebno tožbo. Pri teh kaznivih dejanjih pa je zasebni tožilec hkrati tudi oškodovanec. Pojem oškodovanca je opredeljen v 6. alineji 144. člena ZKP. Oškodovanec je tisti, kateremu je kakšna njegova osebna ali premoženjska pravica s kaznivim dejanjem prekršena ali ogrožena. Opredelitev oškodovanca temelji na vzročni zvezi med kaznivim dejanjem in kršitvijo ali ogrožitvijo njegove osebne oziroma premoženjske pravice. Tako je oškodovanec s kaznivim dejanjem neposredno oškodovan in je subjekt oziroma nosilec pravice, ki je prekršena ali ogrožena. Oškodovanec mora biti torej določen ali pa vsaj določljiv tako, da je mogoče razbrati za konkretno katero osebo gre.

Opis dejanja, ki ga obdolžencu očita obtožba in ga je sodišče prve stopnje povzelo v izrek sodbe, ne vsebuje prekršitve ali ogrožanje pravic konkretne fizične osebe, prav tako ne konkretne pravne osebe oziroma osebe civilnega prava, katere čast in dobro ime sta lahko tudi ogrožena oziroma prekršena. V opisu dejanja se ne zatrjuje, da sta prekršena čast in dobro ime skupnosti borcev 7. SNOUB France Prešern, ki jo zastopa Odbor skupnosti borcev, prav tako ne, da je prekršena katere izmed osebnostnih pravic oziroma, da sta napadena čast in dobro ime katerega izmed zasebnih tožilcev, navedenih v zasebni tožbi. Opis dejanja tako ne opisuje prekršitve ali ogrožanja pravic konkretne osebe in oškodovanec, to je upravičenec

do pregona kot zasebni tožilec v opisu dejanja ni označen. V opisu dejanja je navedeno, da naj bi povojne izvansodne poboje okoli 200 Hrvatov predstavnikov hrvaške vlade NDH in članov njihovih družin zagrešila Prešernova brigada; en del Prešernove brigade, ki je bil takrat v sestavi KNOJ-a. Dejstvo, da obstaja skupnost borcev 7. SNOUB „France Prešern“, v kateri so nekdanji borci Prešernove brigade in da so posamezni zasebni tožilci bili borci Prešernove brigade in se uvrščajo v nekdanjo vojaško formacijo, ki je delovala med drugo svetovno vojno (bila je ustanovljena dne 12.7.1943 in razpuščena maja 1945), še ne pomeni, glede na nedoločno trditev, v zasebni tožbi, ki se ne nanaša na nobeno konkretno fizično osebo, da lahko samo dejstvo, da se nekdo uvršča v določeno skupino ljudi (borci Prešernove brigade) temu daje možnost, da toži. V opisu dejanja je navedeno le, da jih je pobila Prešernova brigada, en del Prešernove brigade, ki je bila takrat v sestavi KNOJ-a. S trditvijo, ki jo je izrekel obdolženec, ni bil individualno označen nihče od zasebnih tožilcev in se navedena trditev ne nanaša na nobeno konkretno osebo, ki bi jo bilo mogoče individualizirati. Zasebna tožba ne očita nobenemu izmed zasebnih tožilcev, da je sodeloval pri povojnih pobojih in v trditvi, ki jo je izrekel obdolženec in je predmet zasebne tožbe, ni mogoče nobenega izmed zasebnih tožilcev, ki so fizične osebe, prepoznati in konkretno označiti. V trditvi, ki je navedena v zasebni tožbi „pobila jih je Prešernova brigada, en del Prešernove brigade, ki je bila takrat v sestavi KNOJ-a“, gre le za splošno trditev, ki nikogar ne konkretizira in ne individualizira tako, da bi bilo mogoče trditi, da ima lastnost oškodovanca, torej osebe, ki je s kaznivim dejanjem neposredno oškodovan in tako tudi nosilec pravice, ki je bila prekršena ali ogrožena. Tudi skupnost borcev 7. SNOUB „France Prešern“, v opisu po zasebni tožbi ni individualno označena. Ne skupnosti borcev in tudi ne Odbora skupnosti borcev ni moč prepoznati kot individualno določen objekt napada njegovega dostojanstva. Tako ne more biti nihče upravičen do zasebne tožbe v zvezi s trditvijo, ki je zapisana v opisu dejanja v zasebni tožbi. Za skupnosti borcev velja, da bi lahko nastopala kot upravičeni tožilec, to je zasebni tožilec le, če bi se obdolženčev ravnanje nanašalo na kršitev pravice do dobrega imena oziroma če bi bil predmet napada dostojanstvo te skupnosti kot osebe civilnega prava. Pritožbeno sodišče tako ugotavlja, da nihče od navedenih zasebnih tožilcev ni neposredni oškodovanec v smislu 6. alineje 144. člena ZKP.

Po navedenem je pritožbeno sodišče, ob ugotovljeni bistveni kršitvi določb kazenskega postopka, skladno z določbo 1. odstavka 394. člena ZKP, izpodbijano sodbo spremenilo tako, da je obtožbo iz razloga po 4. točki 357. člena ZKP zavrnilo. Ker je pritožbeno sodišče ugotovilo, da ni oškodovanca, saj nekdanji borci Prešernove brigade in Skupnosti borcev 7. SNOUB „France Prešern“, nimajo lastnosti oškodovanca, so tako podane okoliščine, ki izključujejo kazenski pregon.

V obravnavani zadevi ni upravičenega tožilca. Pritožbeno sodišče je ugotovilo kršitev določb kazenskega postopka (ali je podana obtožba upravičenega tožilca), na katero mora paziti sodišče ves čas postopka. Zato je o stroških kazenskega postopka odločilo skladno z določbo 1. odstavka 96. člena ZKP, ki jo je šteti kot splošno določbo o plačilu stroškov kazenskega postopka, v primerih, ki so navedeni v 96. členu ZKP. Po določbi 1. odstavka 96. člena ZKP, če se kazenski postopek

ustavi, ali če se izda sodba, s katero se obdolženec oprosti obtožbe, ali se z njo obtožba zavrne, ali če se izda sklep, s katerim se obtožnice zavrže, sodišče v sklepu oziroma v sodbi izreče, da obremenjujejo stroški kazenskega postopka iz 1. do 5. točke 2. odstavka 92. člena ZKP ter potrebni izdatki obdolženca in potrebni izdatki in nagrada njegovega zagovornika proračun.

Ljubljana, dne 19.3.2008

Zapisnikarica:
Štefka Murni i.r.

Predsednica senata:
Tatjana Merčun i.r.

Ta prepis je soglasen z originalom
Furber